

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา

ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินชดเชยของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินชดเชยของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อให้พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาได้รับสิทธิประโยชน์ด้านเงินชดเชย กรณีพ้นสภาพหรือถูกเลิกจ้างตามมาตรฐานการคุ้มครองการทำงาน และสอดคล้องกับความในข้อ ๕๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) มาตรา ๒๑ (๒) (๑๒) (๑๓) และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ และความในข้อ ๑๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะกรรมการนโยบาย ด้านการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยพะเยา ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยพะเยา ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินชดเชยของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา ตามข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินชดเชยของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๖๐"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

"มหาวิทยาลัย"

หมายความว่า มหาวิทยาลัยพะเยา

"พนักงานมหาวิทยาลัย"

หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา

"เงินชดเชย"

หมายความว่า เงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายชดเชย

ให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยตามอายุการทำงาน เมื่อมหาวิทยาลัยเลิกจ้าง หรือบอกเลิกสัญญาจ้าง โดยมีใช้ความผิดของพนักงานมหาวิทยาลัย หรือสัญญาจ้างสิ้นสุดลงด้วยการเกษียณอายุงาน หรือพนักงานมหาวิทยาลัยถึงแก่ความตาย

ข้อ ๔ เงินชดเชยให้จ่ายในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) เกษียณอายุงาน

(๓) ออกจากงาน เนื่องจากยุบหรือเลิกตำแหน่ง หรือยุบหน่วยงาน

(๔) มหาวิทยาลัยบอกเลิกสัญญาโดยมิใช่ความผิดของพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และได้รับเงินชดเชยไปแล้ว หากภายหลังได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยอีกครั้ง ให้นำระยะเวลาการจ้างเดิมรวมกับระยะเวลาการจ้างใหม่ เพื่อใช้ในการคำนวณเงินชดเชย โดยคำนวณจากฐานเงินเดือนสุดท้าย ส่วนการจ่ายเงินชดเชยให้นำเงินชดเชยที่เคยได้รับไปแล้วมาหักออกจากจำนวนเงินชดเชยที่คำนวณได้ และหากมีจำนวนเงินชดเชยเหลืออยู่ให้จ่ายเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่

ข้อ ๖ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดออกจากงาน หรือพ้นจากตำแหน่ง ตามข้อ ๔ ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับกับลูกจ้างของมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะการจ้างเป็นโครงการ หรือลูกจ้างชั่วคราว

ข้อ ๗ ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินชดเชยให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย ในอัตราดังนี้

(๑) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันตั้งแต่ ๑๒๐ วัน ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑ ปี ให้จ่ายเงินชดเชยจำนวน ๑ เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๓ ปี ให้จ่ายเงินชดเชยจำนวน ๓ เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๓) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่า ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๖ ปี ให้จ่ายเงินชดเชยจำนวน ๖ เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๔) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่า ๖ ปี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี ให้จ่ายเงินชดเชยจำนวน ๘ เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๕) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่า ๑๐ ปี ให้จ่ายเงินชดเชยจำนวน ๑๐ เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

การคำนวณอายุการทำงานเพื่อจ่ายเงินชดเชยตามวรรคหนึ่ง เริ่มตั้งแต่วันที่พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับการบรรจุแต่งตั้งจนถึงวันที่สัญญาจ้างสิ้นสุดลงด้วยเหตุตามที่ระบุไว้ในข้อ ๔ ซึ่งนับตามระยะเวลาที่พนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานติดต่อกัน

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายเงินชดเชยให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย ในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังนี้

(๑) ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากมหาวิทยาลัย

(๒) ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนากระทำต่อมหาวิทยาลัย

(๓) เจตนาหรือจงใจทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๔) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๕) ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือระเบียบ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานได้ตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานไม่จำเป็นต้องตักเตือนโดยหนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้กระทำความผิด

(๖) ถูกสั่งลงโทษปลดออก ไล่ออก

(๗) ขาดงานติดต่อกันรวมทั้งวันหยุดงาน เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๘) ไม่ผ่านการประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน

(๙) ไม่รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดหลังเสร็จจากการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ปฏิบัติงานวิจัย ปฏิบัติงานบริการวิชาการ หรือเพิ่มพูนความรู้ โดยไม่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย

(๑๐) ถูกยกเลิกสัญญาจ้างเพราะทำผิดเงื่อนไขในสัญญา

(๑๑) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีความผิดตาม (๑๑) ที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ต้องเป็นกรณีที่เป็นเหตุทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

การเลิกจ้างโดยไม่จ่ายเงินชดเชยตามวรรคหนึ่ง ถ้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุที่เลิกจ้าง ไว้ในหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง หรือไม่ได้แจ้งเหตุที่เลิกจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยทราบในขณะที่เลิกจ้าง มหาวิทยาลัยจะยกเหตุนั้นขึ้นอ้างในภายหลังไม่ได้

ข้อ ๙ ให้อธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินชดเชย

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาในการตีความหรือปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุดท้าย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้เกษียณอายุงานก่อนวันที่ประกาศใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามที่ข้อบังคับนี้กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยพะเยา